

Ole Stavad (S):

Jeg bliver efterhånden i tvivl om, hvad ordet »sande« betyder, når ministeren siger, at det er sande tal, han har lagt frem. Det er jo muligt, at de tal teoretisk set er sande, når man ser på, hvordan man har regnet sig frem til dem, men de har bare ikke noget med virkeligheden at gøre.

Jeg er opdraget med, at hvis det er sådan, at der er uoverensstemmelse mellem kort og terræn, og man skal nå frem til målet, er det klogt at følge terrænet. Ministeren fortsætter med at følge kortet, uanset at det intet har med den virkelighed at gøre, som man oplever ude i de kommuner, der sidder og lægger budgetter i øjeblikket. Når ministerens egen kontorchef, som er blevet kontaktet af kommuner, som siger, at tallene ikke passer, svarer han, at det er svært at finde ud af, hvor de tal kommer fra, og at det er vanskeligt at vurdere den økonomiske situation i den enkelte kommune til bunds.

Det, jeg spørger ministeren om, er: Kan vi ikke i et fornuftigt og ordentlig fællesskab blive enige om, at vi er interesserede i at få den diskussion, vi har i øjeblikket om velfærd, på et sandt grundlag og ikke på grundlag af falske tal? Vil ministeren være med til at fremskaffe de sande tal? Altså ikke de teoretisk sande, men dem, der passer til virkeligheden ude i den enkelte kommune?

Kl. 14.25

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen de sande tal er til stede i kroner og øre, og finansministeren har redegjort for dem. Den økonomi, der er afmålt til kommunerne, har aldrig været større, og den økonomi, der er bragt i spil med udligningsreformen, som jo er det, der angribes her, er en konstant størrelse. Regeringen har ikke taget vekselgebyr undervejs. Det er ikke sådan, at vi har opkrævet moms af pengene, da de blev ført fra hovedstadsområdet over Storebæltsbroen eller sådan noget. Alle pengene er der.

Det, der er en problemstilling, og som jeg sådan set også forsøger at være rimelig åben og ærlig om, er: Hvordan passer den enkelte puslespilsbrik, altså den enkelte kommune, ind i det samlede billede? Her har logikken sat en grænse for, hvor nøjagtigt den enkelte brik kan komme på plads, kan man sige. Det er åbent erkendt, og det er adresseret med en kombination af, at kommuner godt må lave likviditetstræk, at vi

har stillet lånepuljer til rådighed, at vi har stillet særlige tilskudspuljer til rådighed og i øvrigt har sendt et klart signal om, at skatterne kan justeres i både op- og nedadgående retning i 2008. Det er altså adresseret.

Formanden:

Fru Pia Gjellerup som medspørger.

Pia Gjellerup (S):

I slutningen af svaret på det sidste spørgsmål hørte jeg indenrigsministeren lave en lille åbning med en erkendelse af, at det måske ikke var verdens mest hensigtsmæssige fremgangsmåde, at man lagde nogle teoretiske tal, som har vist sig ikke at stemme i den tid, vi nu er nået frem til, til grund for det ene lovforslag, mens man lagde nogle fuldstændig eksakte tal til grund for det næste lovforslag, der handlede om henholdsvis adgang til at lade skatten stige og forpligtelse til at sænke den.

Vi ved jo godt, så det behøver vi ikke bruge tid på her, at adgangen til at sætte skatten fri er højst betinget. Det handler om, at andre kommuner skal finde ud af at sætte den ned, hvis man selv skal sætte den op, så er det ikke sådan, at nogle kommuner fuldstændig ubegribeligt, set i lyset af de virkelige tal, er blevet tvunget til at sætte skatten ned? Kan de i det mindste ikke få lov til at sætte den op til præcis det, der svarer til den virkelighed, de har fået på grund af disse nye udligningstal, uden at de skal være afhængige af, at andre kommuner skal sætte skatten ned? Det kan jo ikke vedrøre den enkelte kommune, der er tvunget til at sætte skatten ned på et fuldstændig ikkeeksisterende grundlag, at en anden kommune føler, at den har råd til at sætte skatten ned.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det ville vi aldrig kunne blive enige med Socialdemokratiet om, for Socialdemokratiet har tilsluttet sig skattestoppet, og det betyder jo pr. definition, at kommuneskatterne under et skal holdes i ro.

Jeg vil gerne sige, at vi hele tiden skal arbejde på at opdatere teori til praksis, kan man sige. Det er de 424 mio. kr., som vi efter indgåelsen af aftalen med KL kunne se manglede, for at kommunerne skulle kunne løfte de amtskommunale opgaver på det sociale område, et udtryk for, så den vilje er sådan set demonstreret i praksis.